

til et Kommando, som, uden at være stillet paa Fjellsfod, ligger i Kantonnement udenfor sin Garnison eller er paa Marsch for at stifte Garnison eller Kantonnement, eller naar han ved udtryffeligg Bestemmelse er stillet paa Kantonnementsfod, tilkommer der ham, foruden frit Kvarter under Traværelsen fra Hjemmet og fri Befordring, hvor Befordring er nødvendig, et Tillæg i Penge, Kantonnementsstillæg. Dette har Statsrevisionen ikke kunnet forstaa anderledes, end at Krigsministeren kan stille enhver Militær paa Kantonnementsfod, og saa kan der kun senere blive Spørgsmaal om, hvor vidt Rigsdagen vil billige den derved fremkomne Udgift. Vi have kun gjort Indstillingen, fordi denne Udgift ikke har været medtagen i Budgettet. Den ærede Ordfører har oplyst, hvorledes Ministeriets Stilling har været i denne Sag, og at det oftere har været under Overveelse, og endelig er blevet besluttet at sætte disse Officerer og Sergenter paa Kantonnementsfod. Da denne Sag altsaa tidligere har været under Forhandling, mener Statsrevisionen, at denne Udgift burde have været optagen i Budgettet eller i alt Fald burde være udsat, indtil den kunde være optagen paa Finantsloven. Statsrevisionen mener nemlig, at den Omstændighed, at Bevillingen er kalkulatorisk, ikke har indeholdt Hjemmel til at gjøre nye Udgifter, idet „kalkulatorisk“ egentlig kun vil sige, at de Udgifter, der ere bevilgede paa denne Maade, kunne overstrøde det Budgetterede, idet det kan tillades af en kalkulatorisk Bevilling at udrede de Udgifter, som usorubseelige Forhold og Tilfælde kunne foraarsage. Det har for øvrigt flere Gange været Tilfælde, at man har gjort Indstilling om en saadan Udgift, som Statsrevisionen ifølge dens Bestaendighed aldeles har billiget, men med Hensyn til hvilken man har holdt for, at, naar der paasøres Statskassen en Udgift, som ikke er budgeteret, saa maa Rigsdagen gjøres bekendt dermed ved en særlig Indstilling. For øvrigt har Statsrevisionen aldeles ikke villet indlade sig paa at bedømme, hvor vidt det var billigt, at de vedkommende Militære blede satte paa Kantonnementsfod, eller særlig, hvor vidt det var rigtig, at Korporaler, Underkorporaler og Menige ikke bleve satte paa Kantonnementsfod, menens dette var Tilfældet med Officerer og Sergenter. Den ærede Ordfører omtalte et Udtryk, som Statsrevisionen har brugt ved en anden Konto, nemlig at denne Overstrøelse „kan passere“. Naar man læser hele den Beretning om denne Sag, hvori dette Udtryk er brugt, saa vil man se, at Statsrevisionen ikke paa nogen Maade har ment hermed at udtale nogen Dabel; disse Udtryk „paa Grund af den indtraadte Stigning i Prisene mener Statsrevisionen, at denne Overstrøelse kan passere“ synes mig egentlig temmelig tydelig at vise, at man ikke har havt nogen som helst Indvendning at gjøre. Statsrevisionen har ment, at man godt kan bruge Ordet: „kan passere“ i

Betænkningens Text uden deri at lægge den Betydning, som det har, naar man sætter det i en Indstilling. Desuden maa jeg gjøre opmærksom paa, at Statsrevisionen ikke længere i sine Indstillinger bruger Udtrykket: „kan passere“, siden det er blevet bestemt, at den skal give „Betænkning“, i Stedet for at den tidligere gav Beretning; nu bruge vi kun: „passerer“ og: „saa at passere“, andre Udtryk har Statsrevisionen ikke selv brugt. Der er nok ved Beslutninger her af Thinget fremkommet Udtrykket: „kan passere“ i Stedet for: „ikke billiges“, men derimod har Statsrevisionen ikke brugt det Udtryk: „kan passere“, og saaledes som hele Sammenhængen er, tror jeg, at det er utvivlsomt, at der ikke menes nogen som helst Dabel med dette Udtryk. Der er et Par andre Steder brugt lignende Udtryk, nemlig „tror at kunne lade passere“. Begge Dele vil jo kun sige, at man ikke har nogen Indsigelse at gjøre ved den Overstrøelse, som der er Tale om. — Med Hensyn til den Bemærkning, den ærede Ordfører gjorde om Omkostningerne ved Indretningen af Søvefshusets Lokaler, tror jeg, at han har opfattet Statsrevisionens Bemærkning mindre rigtig. Krigsministeret meddelte, at det havde foreslaet, at Udgifterne skulde udredes af Bygningskontoen, og at der tilbøds skulde forlanges Efterbevilling paa Tillægsbevillingen; men Finantsministeriet fandt det mindre rigtig og ansøgte Udgifterne opsat paa Konto O. Dette er berettet i Betænkningen, og dertil har Statsrevisionen kun gjort den Bemærkning, at den slutter sig til Krigsministeriets Opfattelse og mener, at det havde været rigtig at tage Sagen paa den Maade, Krigsministeriet havde foreslaet, idet den dog paa Grund af Omstændighederne ikke vil gjøre nogen Indsigelse imod, at den er tagen, som stet er.

Saflær: Det er kun ved et enkelt Afstnit af den her foreliggende Del af Betænkningen, at jeg ønsker at udtale et Par Ord. Det er nemlig med Hensyn til en Bemærkning, som er gjort saavel af Statsrevisionen, som af Udvalget til Statsregnskabs § 22, Konto I. b. 2. c., Kantonnementsstillæg. Det forekommer mig, at det ærede Udvalg i sin Betænkning og ligeledes den ærede Ordfører i Dag ved sin Udtalelse har hævdet fuld Berettigelse for Krigsministeren til at træffe en Foranstaltning som den, der i det daværende Finantsaar er truffen, nemlig at stille de Officerer og Underofficerer af Sergentklassen, som have været udlagte i Leiren paa Amager, paa Kantonnementsfod; men desuagtet samstemmer Udvalget med Statsrevisionen deri, at Ministeriet, da der i flere Aar har været rettet Forestilling til det om Foranstaltningens Overstrøelse, burde have medtaget denne Udgift ved Budgettets Affattelse. Jeg for mit Vedkommende tillader mig at tro, ikke alene at Krigsministeren har denne